

[Indenrigsministeren]

huset, der står derpå, men også den økonomiske gevinst ved, at jorden er lejet på særlig rimelige vilkår. Jeg tror ikke på, at det lader sig gøre at skille de to ting fra hinanden, og jeg tror derfor ikke, det er muligt at sikre, at den, der bor i eget hus eller i ejerlejlighed på et sådant stykke jord, bortset fra førsteejeren, får økonomisk fordel af jordrentevilkårene.

Når det drejer sig om det almennyttige boligbyggeri, er det langt, langt lettere, hvis man ønsker det, at støtte de lejere, der bor dér, på en mere direkte måde end ved at gå omvejen over jordrentevilkår, endda jordrentevilkår, der jo ikke kan gælde de ejendomme, som er bebygget, men som kun kan gælde fremtidige ejendomme og tilmed kun sådanne, som er bygget på jord, der på et eller andet tidspunkt har været i kommunens eller i statens eje.

Jeg beder forslagsstillerne om at forstå, at jeg ikke hermed har taget principiel stilling til de ting her. Jeg har taget stilling til et konkret foreliggende forslag. Det er min bedste overbevisning, at det ikke fremmer de formål, forslagsstillerne tilsigter, og derfor mener jeg ikke, at forslaget bør nyde fremme.

Egon Jensen (S):

Jeg har kun nogle få kommentarer.

Fru Aase Olesen beklagede, at vi var negative, at vi ikke var mere positive – jeg vil hellere sige: hellere måske lidt negative end positive i hvert fald i denne situation. Jeg er enig med fru Aase Olesen i, at kommunerne bør gives bedre muligheder for at gå ind i jordkøbspolitikken, men hørte jeg forkert, når fru Aase Olesen sagde noget om Lønmodtagernes Dyrtidsfond eller ATP? Hvis jeg hørte rigtigt, vil jeg gerne spørge fru Aase Olesen, hvordan man havde tænkt sig, at der i givet fald skulle tilflyde midler derfra. Så vidt jeg ved, skal de forvaltes på en sådan måde, at de kommer lønmodtagerne bedst muligt til gode, og det kommer de vel ikke ligefrem ved, at man udlåner dem til meget lav rente. Derfor er jeg interesseret i at høre, hvad fru Aase Olesen mener i så henseende.

Hr. Flygaard har jeg ingen bemærkninger til, ud over at jeg respekterer hr. Flygaards oplagte sans for humor også i en »religiøs tid«. Det er ikke altid, man møder det blandt partier, der har sådanne, om man så må sige, ophøjede mål.

Hr. Ib Christensen var inde på, at kommunerne skulle have lån fra statskassen, og jeg kunne da godt tænke mig at høre, hvad hr. Ib Christensen forestiller sig. Over hvilke åremål skulle disse lån i givet fald løbe, og hvilken rente har hr. Ib Christensen forestillet sig? Når hr. Ib Christensen taler om, at kommunerne får indtægter hen ad vejen, så er det da rigtigt, men det er bare lige så rigtigt, at kommunerne skal betale afdrag på og renter af de lån, de i givet fald har optaget for at kunne købe jord og sælge den til omkostningsbestemt pris. Det ville være interessant få svar på det, selv om vi formentlig får en meget lang udvalgsbehandling af dette forslag.

Endelig den sidste bemærkning. Man kan altid her fra talerstolen tale om principprogrammer og arbejdsprogrammer, men der er altså forskel. Fordi man har principper, behøver det ikke betyde, at man omgående skal gennemføre dem, hvis man ser, at den situation, vi befinder os i, simpelt hen gør vores principper, om man så må sige, urealisable. Det var det, jeg sagde om forslaget.

Ib Christensen (DR):

Ministeren sagde, at han ikke havde taget principiel stilling til forslaget. Alligevel var ministerens argumentation én eneste principiel argumentation mod jordrenteprikket og mod, at man kører jordrenteprikket sideordnet med, om jeg så må sige, den gammeldags jordbesiddelse. Ministeren svarede ikke på temmelig stærke udfordringer med hensyn til at fortælle, hvad socialdemokratiet vil gøre. Socialdemokratiet har ikke bare i sit principprogram, men også i sit arbejdsprogram, at jorden skal overtages af samfundet og være samfundseje, og i socialdemokratiets nye kommunalpolitiske program, der netop er trykt og sendes ud i store oplag, står, at offentligt ejet jord skal udlejes på jordrentevilkår. Det står der virkelig. Men ministeren sabler et forslag ned og bebuder ikke noget bedre. Det kalder jeg en principiel afvisning.

Så siger ministeren: ja men det er de her uligheder. Det er sådan, at når folk har valgt mellem privat jordbesiddelse med den kapitalgevinst, det indebærer, og at leje jord på jordrentevilkår, så vælger de selvfølgelig det første, hvis de på nogen måde økonomisk kan komme af sted med det, fordi det er til fordel for deres egen private økonomi.